

buiten spoor

Den Treek

In gesprek met
Gijs Van As

Gewoon water?

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 2 (april - juni): 21 februari 2023. De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers, Roosmarij Vanhommerig

Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Floor Bennebroek, Jeroen Blom, Yoëlle van Driel, Karen van Geffen, Ton Hermans, Sjoerd Huinink, Sybren Kalkman, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Aletta de Ruiter, Gregor Servais, Vincent Tollenaar.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl

De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp LevievanderMeer.nl

Foto omslag Vincent Tollenaar

Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5, 3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl

www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 **Den Treek: van ochtendmist tot sterrennacht**

10 **Op de fiets naar het Hoge Noorden**

12 **In gesprek met Gijs Van As**

14 **Gewoon water? Legionellabeheer bij de NTKC**

En verder

- 8 Kamperen in de kunst Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 16 Niet grauw maar blauw
- 17 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken In het leeslicht
- 19 Tent & techniek: het digitale kampeerregister
- 20 Nieuws van de club
- 21 Nieuws van de terreinen
- 22 Verkassen: weemoed naar het oude Essenbos

Selectie uit de agenda

Een nieuw jaar ligt voor. Vergeet covid en Qatar. We gaan naar buiten, genoeg te doen en te beleven! Voor een volledig overzicht en de actuele status van alle activiteiten, kijk je op kampeerclub.nl > clubberichten > agenda.

Houtvuurkoken

Er is weer een *Koken op Houtvuurkamp* op De Brobbelbies op **28 & 29 januari**.

Zwerfgroep

Loop eens mee met de Zwerfgroep, bijvoorbeeld op de februaritocht op **18 & 19 februari**.

Meer informatie op de website.

71e FICC Jeugdrally

Van **6 tot 10 april** is het terrein in Hazerswoude geheel gereserveerd voor de 71e FICC Jeugdrally. Met onder andere excursies, activiteiten, sportdag en een paasdiner!

VOORWOORD

Terreindialoog

'Hier dan maar. Dit lijkt me wel een goeie plek. Of dat veldje daar, achter die bomen? Zullen we daar even kijken?'

'Nee hoor, dit is goed. Prima zelfs. Heerlijk plekje toch? Zet jij de stokken in elkaar? Ik dacht: de ingang hier, uit de wind?'

'Het lijkt druk. Tenminste, drukker dan normaal volgens mij. En stil eens ... ja hoor, je hoort de snelweg ... luister ... ja, dat is de A ... de A zoveel, daar heb je bij oostenwind echt last van. Of nee, bij westenwind. Zuidwestenwind. Ja bij zuidwestenwind dan hoor je hem echt erg. Waar komt de wind hier eigenlijk vandaan?'

'Geen idee. Geef de haringen eens aan.'

'Nou, het waait wel. Niet de hele tijd, maar er zijn wel vlagen, stevige vlagen. En dan waait dat geluid gewoon mee. Hoor jij dat dan niet?'

'Hou deze stok even vast, dan zet ik die andere erin.'

'Het zal zo wel minder worden. Het is nu natuurlijk ook spitsuur, dus over een uurtje is het wel voorbij.'

'Alleen nog even die buitenlijnen aanspannen. Wacht maar, ik doe het wel even.'

'Hoewel ik dacht dat na de corona iedereen veel meer thuis zou blijven werken en er dus ook veel minder files en verkeer zou zijn. Nou daar merk je dus niet zoveel van ...'

'En hij staat! Haha, werkje van niks eigenlijk.'

'Of is het nou toch gewoon de wind? Wil je geloven dat ik soms het verschil niet eens hoor? En als je bij de zee staat, weet je helemaal niet meer wat je hoort.'

'Ik heb nu wel zin in koffie. Waar is het brandertje?'

'Ja, nu hoor ik het: het is de wind, in de bomen. En ik hoor een specht, luister!'

'Water kookt! Koffie komt eraan. Stroopwafeltje erbij? Nou, wat denk je, staan we hier goed of staan we hier goed?'

'Heerlijk. Wat een fantastisch plekje. En dan die ruisende wind ...'

De redactie van Buitenspoor wenst iedereen een buitengewoon goed 2023. Tot ziens op een van onze terreinen!

Anne Vlessing

Redactie Buitenspoor

Van ochtendmist tot sterrennacht

Willem Hendrik de Beaufort kocht in 1807 het landgoed Den Treek. Toen zijn kleinzoon Johannes de Beaufort in 1870 trouwde met Cornelia van Asch van Wijck, werd het landgoed Henschoten aan het familiebezit toegevoegd. Het complete gebied is sindsdien altijd in bezit van de familie gebleven. De nazaten van Willem Hendrik, verenigd in NV Den Treek Henschoten, zijn tegenwoordig eigenaar van het natuurterrein dat 2200 hectare beslaat. Daarvan wordt sinds 1949 iets meer dan 4 hectare aan de NTKC verpacht.

Terrein Den Treek, Leusden

Minitentjes van bikepackers, flinke familietenten, caravans, hangmatten, tarps – Den Treek bij Leusden is een ideale plek voor alle vormen en maten van NTKC-kamperen. En NTKC-kampeers! Het terrein is een doolhof van paadjes en plekjes en dat maakt het mogelijk om lekker op jezelf een beetje achteraf te staan of juist op een plekje aan het grote veld, in het zicht van vriendjes en vriendinnetjes. Daarnaast beschikt Den Treek over meer dan voldoende flinke bomen waaraan bushcrafters hun hangmatten en tarps kunnen bevestigen.

Tekst Eli Vlessing, foto's Albert Fien, Gregor Servais, Eli Vlessing

Ochtend

Je hoeft niet eens zo heel vroeg op te staan om de eerste zonnestralen door de laaghangende mist te zien prikken. Een mooi moment voor een ochtendwandeling in de omgeving. Het gebied is populair bij wandelaars en zeker ook bij fietsers. De beheerder heeft er bovendien twee uitdagende mountainbikeroutes* uitgezet. Bij terugkeer op het terrein is het, ondanks het vroege uur, al aardig druk in de kampvuurkuil. Rondom een klein vuurtje scharrelen kinderen met takjes, stokken en een zak marshmallows. Daarnaast zit Jort, fervent liefhebber van het buitenleven, druk bezig om met een stok, een touw en wat houtjes door middel van wrijving vuur te maken. Een paar keer kantelt zijn installatie en schiet het draaihout weg, maar het

lukt: uit het plukje droog gras kringelt rook omhoog en schieten er een paar kleine vlammetjes naar boven. Vuur gemaakt, zonder aansteker, lucifers, aanmaakblokjes of een gasfles! De verzamelde kinderen hebben ademloos toegekeken – nog niet helemaal overtuigd van het nut van deze techniek maar wel zeer onder de indruk van Jorts doorzettingsvermogen en het resultaat. En nu gaat alle aandacht weer naar de marshmallows.

Een tevreden moeder, uitgeslapen met een kop verse koffie, ziet het tafereel vanaf de buitenring aan. 'Ha ha, nee niet allemaal: vier zijn mijn kinderen, de rest zijn ze hier op het terrein tegengekomen. Ze vermaken zich prima de hele dag en met die vroeg invallende duisternis, kunnen ze in het

Aantal overnachtingen	< 16 jaar	16 jaar en ouder	totaal	% van alle terreinen samen
2020/2021	686	3.961	4.647	6,4%
2019/2020	424	2.201	2.625	5,2%
2018/2019	567	2.769	3.336	6,7%
2017/2018	498	2.614	3.112	5,5%
2016/2017	633	2.560	3.193	6,1%

(bron: Jaarverslagen NTKC)

schemerdonker nog een tijdje met hun hoofdlampjes rondrennen. Superspannend natuurlijk want opeens lopen ze in het stikdonker door een bos! Dit terrein en de hele NTKC-aanpak van simpele middelen, niet je auto naast de tent, geen electra, geen georganiseerd vermaak en zo, dat werkt prima. Ze vinden elkaar vanzelf en kunnen hier alle kanten op.' De geur van verbrande suiker trekt opeens de aandacht. Mama moet komen want marshmallows roosteren is toch lastiger dan het lijkt ...

Middag

Naast een caravan staan twee glimmende e-bikes keurig parallel geparkeerd. 'Vroeger fietste ik nooit meer dan strikt noodzakelijk. En een e-bike? Echt niet! Maar ja, op een goed moment stap je over je bezwaren en vooroordelen heen en ga je toch eens op zo'n electrisch ding zitten. Proefritje, meer niet. Nou ja, lang verhaal kort: we hebben er nu 2. Den Treek is voor ons niet te ver rijden en eenmaal hier doen we verder alles op de fiets. Ik bedoel: op de e-bike ... ik moet nog wennen!'

Jesse (bijna 3) en zijn ouders kamperen hier graag. 'Het is voor ons echt een ontdekking geweest, dat mag je best weten. We hadden geen idee dat zoiets bestond in Nederland. Twee jaar geleden hoorden we over de NTKC van vrienden die net als wij, graag naar buiten gaan en van eenvoudig kamperen houden. Dat is iets wat we nu al op hem willen overdragen en dus zijn we toen lid geworden. Ook bij een beetje minder weer, of zoals nu als het wat donkerder

Hoe bevalt het de eerste keer op Den Treek?

Marco en Miranda, 1e jaars NTKC'ers

'Dat was eind oktober vorig jaar. Ook de eerste keer met de caravan! Toen we aankwamen, was het wel wat donkerder dan vooraf bedacht, maar gelukkig konden we vrij eenvoudig een plekje vinden. Een aardige buurman hielp mee om de caravan op de plaats te duwen en toen konden de pootjes worden uitgedraaid. En dan zien we morgenochtend wel waar we nu zijn beland, zeiden we tegen elkaar. De volgende ochtend bleken we bij een prachtig heideveld te staan. Door de mistige spinnenwebben zag het er allemaal heel mooi en mystiek uit.

Na een frisse koude ochtend-douche, bleek dat warm douchen ook gewoon mogelijk was. Even op het knopje van de afgeplakte muntenautomaat drukken. Dát had de goedgegemuste kampmeester er niet bij verteld tijdens de inschrijving! 's Avonds genoten (bijna) alle kampeers van de vele lichtjes die over het heideveld heen dansten – kinderen die in het donker met hoofdlampjes op nog aan het spelen waren. Wat een plezier hadden ze met elkaar! Een prachtig terrein met voldoende ruimte en privacy op elk plekje: dat is nu precies wat ons zo bevalt aan kamperen op de NTKC-terreinen, zowel met tent als met caravan.'

en kouder is, gaan we eropuit. Den Treek is voor ons goed bereikbaar en het is voor kinderen echt een paradijs.'

Twee senioren komen aangewandeld bij het toiletgebouw. Blijkbaar nog nieuw, in elk geval op Den Treek, want ze bestuderen langdurig de plattegrond. Al om zich heen wijzend en kijkend oriënteren ze zich. Als ze doorlopen, gaat zij bij de toiletten naar binnen. Hij loopt door naar de volgende deur en gaat daar naar binnen. Niet veel later komt hij weer naar buiten en loopt terug naar de eerste deur, zijn vrouw achterna. Door een gesloten toiletdeur vindt een gedempt gesprek plaats. 'Nee, ik moet ook hier, iedereen moet hier ... Nee, alleen wastafels en douches ... Ja, ook voor iedereen denk ik ... Dat maakt niet meer uit, er is geen verschil ... Het is community piesen geworden ... Ja, ik moet daar ook nog wel even aan wennen'

Avond

Het wordt in deze tijd van het jaar vroeg donker op Den Treek. De kampeers trekken naar de kampvuurkuil waar het met winterjassen en wollen mutsen rondom het vuur goed uit te houden is. Op verschillende plaatsen op het terrein wordt gekookt en de geur van warme soep waait voorbij. Op een donker paadje danst een rijtje dwaallichtjes door de avond. Als ze dichterbij komen lijken het even gewoon kinderen met hoofdlampjes – maar dat is schijn. 'Wij zijn aliens' roepen er een paar stoer. Maar de duisternis en de afkoeling hebben de kleinsten toch wat minder enthousiast gemaakt. Of ze hebben gewoon honger en willen nu wel weer terug naar 'de grote tent'. Al snel daalt de rust neer over Den Treek. Na het eten gaan we nog even naar het grote veld om op deze koude, maan- en wolkenloze avond naar de sterren te kijken. Zelfs de aliens zijn er stil van. <

Draagbaar

Het is moeilijk voor te stellen dat je dit zeer basale tentje kunt dragen als een jas die in een modeshow niet uit de toon zou vallen. Dat het toch zo is, blijkt uit diverse YouTube-filmpjes. Uit 2 ritsen bovenop trek je de mouwen tevoorschijn. Het grondzeil gebruik je als een schoudertas voor de tentstokken (apart te koop).

Kan mode bijdragen aan oplossingen voor sociale vraagstukken? Die vraag hield de Amerikaanse mode-ontwerpster en activiste Angela Luna bezig toen ze als afstudeerproject onder meer deze tent-jas voor vluchtelingen ontwierp. Bij tests in Griekse vluchtelingenkampen waren de reacties volgens Luna zeer positief. Voor iedere verkochte jas doneert haar label ADIFF een exemplaar, mét stokken en grondzeil, aan een vluchteling.

In het Stedelijk Museum Amsterdam is de tent nu opgezet als onderdeel van de collectie-opstelling 'Tomorrow is a Different Day. Collectie 1980–nu'. Niet om aan te trekken of om in te slapen, maar om over na te denken.

Als je de tent draagt als een waterdichte jas (unisex, one size fits all) heb je je handen vrij voor andere dingen. Maar zodra je de tent opzet, ben je je jas kwijt. Is zo'n lange, wijde jas wel handig op de vlucht? En zorgt de combinatie van functies er niet voor dat je noch een optimale jas, noch een optimale tent krijgt? Of ligt de waarde van dit inventieve concept meer in het vergroten van bewustzijn of solidariteit dan in de praktische toepassing?

Marleen Blokhuis

Angela Luna, Tent Jacket, 2016, nylon, metaal en glasvezel.
Foto's Angela Luna/Jessica Richmond

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Warme hap voor havermout-haters

Het was een vroege werkweekendochtend in november. Ik keek vanaf mijn tentje uit over een in mist gehulde duinpan. Straks zou ik ratelpopulieren gaan rooien in de herfstzon, maar nu was het nog koud. En op Texel mag geen vuur gestookt. Een warm ontbijt was hier duidelijk op zijn plaats. Pap ligt dan voor de hand. Ik houd alleen heel erg niet van pap. En mijn lief deelt die weerzin. Geen pap dus.

Kook, om 's ochtends tijd te besparen, 's avonds alvast **125 gram volkorenmacaroni**, en zet deze meeuw- en muisvrij verpakt opzij.

Sta op, laat je lief nog even soezen in zijn of haar slaapzak, en snijd **2 frisse, stevige appels** (ik nam Elstar) in blokjes. Bak deze in een **scheutje olie** net beetgaar.

Voeg de gare macaroni, een hand rozijnen, het **sap van 1 citroen** en **2 zakjes vanillesuiker** toe. Roer om en warm door.

Proef even of er nog **wat suiker** bij moet. Strooi er een handje **hazel- of walnoten** overheen, en serveer direct. Zorg, uiteraard, dat er een forse mok koffie naast staat. Anders blijft je lief gewoon doorsoezen.

Gert-Jan Kooren

Illustratie Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

Het is bijna zo ver! Van 6 tot 10 april (rond Pasen) zal in Nederland de FICC Jeugd rally worden gehouden! Holly the Lion is nauw betrokken bij deze Rally en vertelt ons over diens wereldreis en zoektocht naar Dutchy the Lion.

'Na twee jaar wachten kon ik vorig jaar met Pasen eindelijk naar mijn eerste FICC Youth Rally in Portugal. Wat een feest! Ik heb onwijs genoten van de uitstapjes en de gezelligheid. Ik ben al enige tijd mijn beste vriend Dutchy the Lion kwijt, die vroeger altijd met de Nederlanders mee op reis ging. Ik had hem in Portugal verwacht maar hij was er niet bij. Daarom besloot ik Dutchy te gaan zoeken en op wereldreis te gaan.

Mijn reis begon dus in het zonnige zuiden. Vanuit de trein heb je vaak een mooi uitzicht en kan je spontaan kiezen waar je uitstapt. Ik was aanwezig bij het Jeugdsectie Jubileumweekend en de Zomertoer. Ik heb in Duitsland gezocht en in Boedapest heb ik zelfs gevaren op het Balatonmeer. Hier heb ik naast het zoeken naar Dutchy wat tijd voor mezelf genomen – in je eentje reizen kan best zwaar en confronterend zijn en ik heb veel over mezelf geleerd.

Helaas nog steeds geen spoor van Dutchy. Het werd langzaam winter en kouder. Toch heb ik genoten van mooie stadswandelingen in Zagreb en Sofia en heb nog even Turkije aangedaan.

Maar met de feestdagen wilde ik weer thuis, bij familie en vrienden zijn. Het was erg fijn om iedereen weer te zien maar helaas was Dutchy er niet bij.

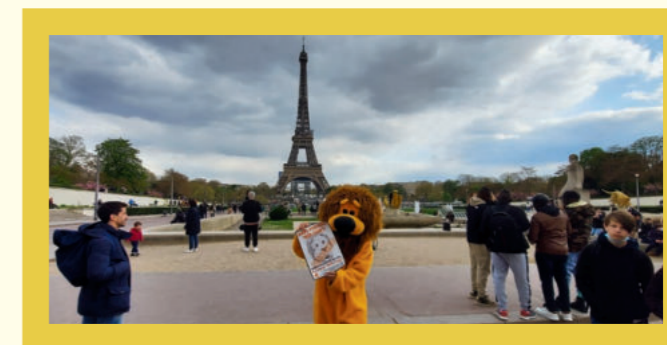
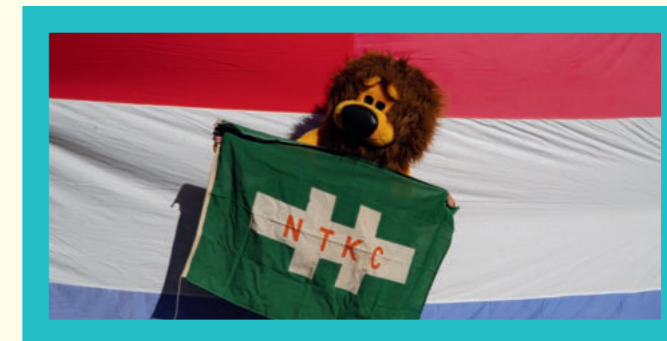
Natuurlijk help ik de commissie vooral met de promotie van het evenement – we verwachten deelnemers uit alle windstreken. Ondertussen blijf ik zoeken naar Dutchy, want ik hoop dat hij deze Rally in Nederland niet zal missen.'

Lijkt de Rally jou ook tof of twijfel je nog? Via de QR-code op deze pagina kom je bij alle belangrijke links zoals de website en social media. Er zal medio februari een online presentatie zijn met de meest actuele informatie waar je ook al je vragen kan stellen. Houd website en socials in de gaten voor de datum. Natuurlijk kan je ook altijd mailen. Tot op de Rally! No sleep till Monday!

www.youthrally2023.nl
youthrally2023@gmail.com
[@holly_the_lion](https://www.instagram.com/holly_the_lion)

FICC Jeugd rally

Join us on Facebook

Op de fiets naar het Hoge Noorden

Afgelopen zomer fietsten Karin en Marten in 10 weken vanuit Nederland naar het Noorse Kirkenes, aan de Noordelijke IJszee en de grens met Rusland. Grotendeels onverhard. Vaak bovenaards mooi. Met fantastische kampeerplekken. En ... miljoenen muggen.

Tekst Marleen Blokhuis

'In het Noorden gaat in juni de zon niet meer onder. 24 uur daglicht is bijzonder, het maakt je energiek. Het leven roept! We moesten er wel op letten dat de tent 's nachts in de schaduw stond. Of we bevestigden isolatiematten op de tent, anders bleef het veel te warm. We hadden namelijk – best ongewoon voor het poolgebied – temperaturen tot wel 30 graden.

We maakten al vaker lange, internationale fietstochten, maar vanwege covid wilden we dit keer niet buiten Europa reizen. Ook fietsen we graag onverhard. Dan heb je meer mogelijkheden om wild te kamperen en minder last van auto's. Daarom kozen we het noordelijke deel van de European Divide Trail (EDT): een grotendeels onverharde route van het zuidwesten van Portugal naar het noordoosten van Scandinavië. Half april zijn we begonnen, rustig aan, omdat Karin net covid had gehad. Via de NTKC-terreinen Austerlitz, De Kooiberg, De Valkenbelt en Masterveld fietsten we Duitsland in, waar we in Hamburg de EDT oppakten. De route hadden we gedownload in de handige app MapOut (alleen voor iPhone) en de telefoon laadden we al fietsend op met een SON-naafdynamo.

In Denemarken fietsten we door bossen en langs de kust. Mooie kampeerplekken midden in de natuur waren er in overvloed. Je hebt daar houten shelters, kleine gebouwtjes die aan één kant open zijn, met of zonder water, vaak met een vuurplaats, waar fietsers, wandelaars of ruiters kunnen slapen. Wij zetten bij zo'n shelter vaak de tent op, een soort paalkamperen.

Vanuit Frederikshavn namen we de boot naar Zweden. Daar mag je binnen bepaalde regels (het allemansrecht) vrijwel overal wildkamperen. In het zuiden zie je veel hei, in het noorden moerasachtige gebieden. Veel schitterende meren en af en toe een houten huis of buurtschap, veelal verlaten. Veel van die huizen hebben een outhouse (buitentoilet) dat gewoon open is. Verder is het een en al bosbouw. Dat lijkt misschien saai, maar dat was het voor ons niet, want onverhard door een bos fietsen geeft veel meer een idee van wildernis dan over asfalt langs bomen zoeven. We zagen kraanvogels vliegen, elanden zwemmen, rendieren hollen. Een schattige bruine beer de struiken in schieten. Scandinavische beren zijn heel schuw en niet gevaarlijk. Soms zijn er stukken bos gekapt, dan is het landschap juist heel weids, en na een klim heb je steeds een mooi uitzicht. Het is er zó helder dat de wolkenluchten overweldigend zijn.

Heel speciaal vonden we de ongelooflijke stilte. Je hoort geen vliegtuigen, geen autogeluiden, helemaal niks. We reden veel over mooie gravelwegen – voor bosbouwers – waarop we zelden iemand tegenkwamen. Los gravel fietst soms zwaar, dan moet je oppassen om overeind te blijven en ga je in de klim niet harder dan 8 à 10 km per uur. Omdat we soms geen enkele of maar 1 auto per dag zagen, kampeerden we dan direct langs de weg. We vonden ook geweldige kampeerplekken aan meren met bijvoorbeeld een picknicktafel, shelter en vuurplaats. Wij hadden een Steripen (UV-waterfilter) bij ons, maar je schijnt het water ook zo uit de meren te kunnen drinken.

Vanaf Finland moesten we die idyllische plekken helaas wel delen met gigantische hoeveelheden muggen. Zodra je stilzat, kwamen ze met miljoenen op je af. Als we ons beschermden met regenkleding en een netje over onze hoofden konden ze alleen nog in onze handen prikken, en

dat deden ze dan ook. Eenmaal weer in beweging hadden we geen last meer van ze. Levensmiddelenwinkels langs de route liggen ver uit elkaar. Maar omdat wij niet modern bikepacken, maar nog oldskool met tassen voor en achter fietsen, hadden we altijd voldoende eten bij ons. Pech hadden we wel toen Martens zadelpen na 100.000 km trouwe dienst brak. Pas na 700 km fietsen met het zadel op kabouterhoogte vonden we bij een oudijzerboer een geschikte nieuwe pen.

Vanuit Kirkenes hadden we via Oslo binnen een dag terug kunnen vliegen. Maar omdat wij in Europa niet willen vliegen, zijn we teruggefietst naar Rovaniemi in Finland. Daar stapten we met de fietsen op de trein naar Turku. Vervolgens namen we de boot naar Stockholm en de Flixbus naar het Zweedse Helsingborg. In Denemarken zochten we zelf, met hulp van eerdergenoemde app, een onverharde fietsroute terug naar Nederland. Na overnachtingen op 't Springendal, De Valkenbelt en De Brobbelbies kwamen we half juli met 5800 km in de benen weer thuis.

Onze beste tip voor wie zo'n reis ook overweegt? Gewoon gaan. Het leven is en blijft een avontuur.'<

Een modern aandoend huis in een mooie buitenwijk van Huizen. Lichte kleuren. In de gang de beroemde Rietveldstoel, in de huiskamer staat er nog een. 'Zelfgebouwd?' 'Ja, zelfgebouwd.' Een lekker zittende bank, koffie, een schoteltje met koekjes ... Alles goed georganiseerd en in de greep.

Tekst Sybren Kalkman, foto Eli Vlessing

'In dit huis wonen we nu 22 jaar. Ik ben 74 jaar geleden in Huizen geboren en ben na de HTS als bouwkundige werkzaam geweest bij de gemeente Huizen. In die tijd groeide die van 20.000 naar 40.000 inwoners, Huizen moest de woningnood van het Gooi opvangen. Als secretaris van de Welstandscommissie stond ik aan de wieg van al die plannen. Daarnaast probeerde ik ook het oude te behouden en dat is een paar keer goed gelukt: met de kalkovens aan de haven en de krachtcentrale van een grote fabriek.

Nu is Huizen volgebouwd, hoogstens kan hier en daar nog wat vervangende nieuwbouw plaatsvinden.

We zijn in het begin van de jaren zeventig lid geworden van de NTKC. Dat ging in stapjes. We liepen te wandelen langs het Gooimeer en kwamen rugzakkers tegen: knickerbockers, geruite overhemden, rugzakken met een tent erop. Later kwamen we langs het kampeerterrein en stapten het hek binnen om te kijken. We waren nog niet eens bij de Donkelaarshut toen er een man op ons afstapte. 'Wat doen jullie hier?' 'Kijken.' 'Zijn jullie lid?' 'Nee.' 'Dan rechtsomkeert'. Later bleek dat er onder onze naaste burens drie NTKC-gezinnen waren. Eerst dachten we dat het te 'close' voor ons zou zijn. We kampeerden wel, gingen het ene jaar naar Scandinavië, het andere naar Frankrijk. We hebben ons toch aangemeld en het beviel ons geweldig. We hadden de

Fantastica Super, een noktent van Zwarts, 1,90 meter hoog. De eerste keer dat we ermee bij de NTKC stonden kwam er een kleine jongen op ons af. 'Waarom hebben jullie zo'n grote tent?' We kochten een Erdman Schmidt-tent die meer bij de NTKC paste. Het was nog de tijd dat je geballoteerd werd en handtekeningen moest verzamelen van beoordelaars. Het huidige systeem van nieuwe leden bellen en coachen is veel vriendelijker.

Iemand zei tegen me 'Je bent als lid van de NTKC ook eigenaar.' Zo bezochten we regelmatig vergaderingen en werkdagen. Genoten van de rode wangen van de kinderen die met takken sleepten, zaten aan kampvuren, deden mee in de soepbeurten. Al gauw had iemand door dat ik bouwkundige was, mijn eerste klusje was de begeleiding van het nieuwe toiletgebouw op Austerlitz. Daarna kwamen er meer. Op mijn werk keek ik naar de bouwplannen van anderen, maar hier maakte ik ze zelf en kluste mee!

Toen ik met pensioen zou gaan, volgde ik een cursus 'Pensioen in zicht'. Daar was het advies: 'doe het eerste jaar niets', geen functies, geen verplichtingen. Maar ik werd gevraagd als secretaris in het hoofdbestuur en heb ja gezegd ... Vond het hartstikke leuk, met fijne medebestuurders, reed na iedere vergadering blij en tevreden naar huis.

We kamperen vaak, maar nu met een caravan. We rekken ons seizoen ermee op

en trekken door het hele land. Dat is ook nodig: ik ben inspecteur speeltoestellen van de NTKC en moet jaarlijks 11 terreinen bezoeken om te zien of die toestellen in orde zijn. Mijn bevindingen gaan naar de technische man van het hoofdbestuur, die spreekt de afdelingen erop aan als daar reden voor is. Vroeger bouwden de afdelingen zelf speeltoestellen. Dat mag niet meer: er mogen alleen gecertificeerde toestellen staan. Die hebben een typegoedkeuring en dat zie je aan een plaatje. Ik vind het wel prettig voor de kinderen dat die toestellen er zijn. De basis in ieder geval: schommel, wip, zandbak. In Schaijk is onlangs een heel speelgebouw neergezet. Er zijn clubleden die dat niet bij de club vinden passen, maar de kinderen vinden het fijn. En als het te veel lawaai geeft dan zet je je tentje toch een stukje verder? Maar het ene terrein leent zich er beter toe dan het andere.

We kamperen nu niet meer in het buitenland. We hebben heel veel van de wereld gezien en hebben niet zo de drang om het terug te zien. En nu, met corona, de klimaatverandering, blijven we in Nederland. Nog twee kleine wensen: dat mijn vrouw en ik nog een poosje mogen genieten van die prachtige kampeerterrinen. En laat voor het douchen en het warme water niet apart betalen. Stop het gewoon in het kampgeld en zadel de kampmeester er niet mee op. Kortom: schaf die douchemuntjes af!

In gesprek met Gijs Van As

Heb je in de afgelopen hete zomers wel eens meegemaakt dat er spontaan water uit een kraantje van het toiletgebouw kwam? Of uit PVC-buizen bij de grond? Dan ben je getuige geweest van de goede werking van het automatische anti-legionellaspoelsysteem.

Dat is één van de maatregelen die we treffen om de beruchte veteranenziekte te voorkomen.

Tekst Nienke Onkenhout, foto's Gijs Van As, Joep de Vreede

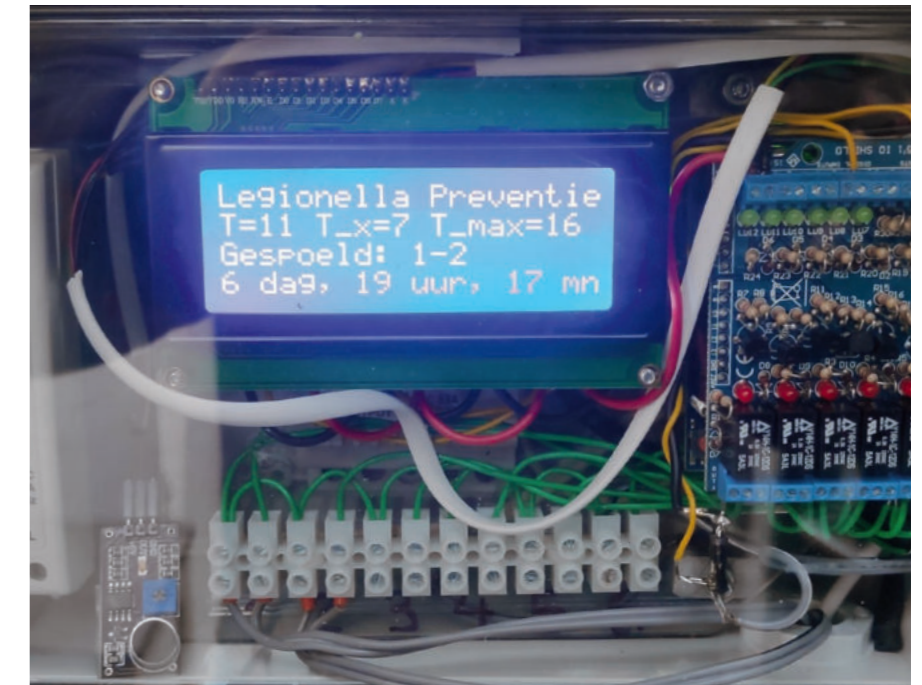
Joep de Vreede (terreincommissaris 't Aagt) coördineert binnen de club alles wat met legionellabeheer te maken heeft. In overleg met Theo Hoek (HB-lid terreinbeheer technisch) wordt gekeken naar wat er moet gebeuren. 'We moeten voorkomen dat er te veel legionellabacteriën ontstaan in het drinkwater. Het gebeurt regelmatig dat een toiletgebouw een tijdje niet wordt gebruikt en in het stilstaande water krijg je dan bacteriëngroei. Daarom moet de eerste kampeerder altijd de leidingen doorspoelen door de kranen een paar minuten open te zetten. Bij temperaturen boven de 25° moet dat elke dag gebeuren. In opdracht van Bennie ten Haken (voormalig TC van Het Masterveld) hebben studenten van de TU Twente een automatische doorspoelinstallatie ontworpen. Daarmee worden de leidingen eenmaal per week doorgespoeld en als de buitentemperatuur hoger is dan 25°, ieder etmaal. Op de automaat is af te lezen, wanneer voor het laatst gespoeld is. Er wordt nu trouwens gewerkt aan een 2.0-versie.'

Puntdak als risico

'Op Austerlitz hebben we onlangs een warmtepompboiler geplaatst en dan bekijken we meteen alle leidingen. Het toiletgebouw heeft een puntdak en we zagen dat de leidingen mooi bovenlangs het dak waren aangelegd. Daar wordt het in de zomer echt heel heet. Dus ontstaat er een risico op legionella-groei. Dat hebben we opgelost door de leidingen boven op de tussenwanden te leggen, met mooie nieuwe balkoversteken over de gangpaden. Dat maakt de leiding flink korter en het stilstaande water in de leiding wordt minder heet. Dubbele winst dus!' Zo heeft elk terrein zijn eigen aanpak nodig om het risico te beperken. Bij de nieuwere toiletgebouwen zit de installatie meestal al 'slim' in elkaar. Dan is er een hoofdleiding met tappunten kort erop gemonteerd met aan het eind de buitenkraan.

Kom je als eerste op een terrein?

Kijk in de kampkoffer wat je moet doen. Omdat de toiletgebouwen verschillen, verschilt ook de instructie. Meestal is het een kwestie van één hendel overhalen en één of enkele kranen een aantal minuten openzetten. Als je de winterkraan gebruikt: altijd eerst doorspoelen. Eén volle emmer is voldoende.

Het doorspoelen gebeurt door de buitenkraan een tijdje open te zetten, meer niet.

Plannen om niets te merken

'Het legionellabeheer is veel werk voor de terreincommissaris. Er moeten watermonsters worden genomen en logboeken worden bijgehouden. Het verplichte beheersplan is omvangrijk geworden. Tot enkele jaren terug deden we als NTKC alles zelf, maar de Waterwet is op

dit gebied aangescherpt en nu eisen sommige waterleidingbedrijven dat het beheersplan is opgesteld door een gecertificeerde deskundige. De NTKC heeft daarom een extern bedrijf ingehuurd. Met adviseur Erwin Kolenbrander hebben we in goede samenwerking een aantal beheersplannen gemaakt. Als kampeerder merk je trouwens niet veel van het legionellabeheer - behalve dan dat doorspoelen zo nu en dan. En dat is precies de bedoeling.'

In de winter

Als er een douche beschikbaar blijft (De Brobbelbies, De Heerkuil, De Smagten) gaat het doorspoelen het hele jaar door. Bij terreinen in winterstand hoeft dat niet, daar zijn de leidingen leeg. Het leidingwater van de winterkranen blijft altijd koud en kan niet terugstromen in het drinkwaternet. Het water van De Kooiberg is bronwater en niet gekoppeld aan het drinkwaternet. Het wordt niet getest omdat er geen sprake is van druppeltjes waternevel die je kunt inademen. Officieel mogen we het geen drinkwater noemen. Ga er met gezond verstand mee om.

Legionella

Legionellabacteriën zijn micro-organismen die in water leven, ook in drinkwater omdat we in Nederland geen chloor in het water doen. Ze kunnen zich snel vermeerderen in stilstaand water bij een temperatuur boven 25°C. Inademing van druppeltjes waternevel met veel bacteriën kan legionellose ('veteranenziekte') veroorzaken. Dit is een infectieziekte die de luchtwegen en de longen aantast. De meeste gezonde mensen worden na inademing niet ziek maar een klein deel van de mensen krijgt de veteranenziekte. Die kan een zeer ernstig, zelf dodelijk verloop hebben. De ziekte gaat niet van mens op mens over en zelfs het drinken van besmet water levert geen risico op.

Iedereen kent de blauwe reiger. De soort is onmiskenbaar, zowel aan de grond als vliegend. Als reigers vliegen, trekken ze hun hals in – andere grote vogels zoals ooievaars, kraanvogels of ganzen doen dit niet.

Nu in de winter zie je ze veel, ook in de bebouwde omgeving, geduldig wachtend in ondiep water op een voorbij zwemvend visje. Daarbij zijn ze zeer succesvol. Hengelaars dachten ooit dat dit te danken was aan speciale olie die de poten afscheiden. Deze olie zou vissen aantrekken en daarom wreven ze hun aas in met reigervet.

Vroeger was het eten van reigers heel normaal en hadden ze een belangrijke economische waarde. Rond 1300 zijn er diverse geschillen opgetekend over wie de reigers in een reigerbos mocht oogsten. Reigers broeden in kolonies: een reigerbos kon wel uit meer dan 1000 nesten bestaan, maar tegenwoordig komen deze grote kolonies niet meer voor en is 100 nesten al heel veel. In die tijd sprak men overigens niet van de 'blauwe' reiger maar van de 'grauwe' reiger. Toen men erachter kwam dat er in Nederland nog

een andere donkergekleurde (grauwe) reiger voorkwam, heeft men de naam veranderd in 'blauwe reiger'. Die andere reigersoort is de purperreiger, die eerst 'rode reiger' werd genoemd. In Engeland, Duitsland en Frankrijk heet de soort nog steeds 'grauw': Grey Heron, Graureiher en Heron cendre.

Sinds 1963 geniet de blauwe reiger in Nederland volledige bescherming en mag men dus officieel geen reigers meer eten. Dit gebeurde toch nog wel eens: in 2018 werd een dakloze Rus aangetroffen in het Haagse Bos met de restanten van een vogel. Hij had zojuist een reiger geslacht, bereid en opgegeten.

In het begin van de jaren '80 van de vorige eeuw was de blauwe reiger nog voornamelijk een trekvogel die in de winter naar Afrika vloog. Door de zachte winters blijven de meeste reigers tegenwoordig in ons land en zijn dan een bekende verschijning. Zo ook op het NTKC-terrein in Den Haag, De Haan: bij het water daar is altijd wel een blauwe reiger te vinden.

Tekst en foto Ton Hermans en Karin Koppen

Eendenweetjes

Een wilde eend kan makkelijk 20 jaar oud worden.

Er zijn wel 120 verschillende eendenrassen.

Eenden komen op ieder continent voor, behalve op Antarctica.

De pootjes met zwemvliezen zijn handig om te zwemmen, maar ook om over ijs of sneeuw te lopen.

BUITENKINDEREN >>

Vogels voeren in de winter

- Vogels hebben een lichaamstemperatuur van 40 graden. Het kost ze in de winter veel energie om warm te blijven.
- Het is daarom fijn als je vogeltjes in je tuin extra eten geeft.
- Je kan vetbollen en pinda's ophangen, maar ook een appel vinden vogels erg lekker.
- Als het niet hard vriest, mag je ook drinkwater neerzetten.
- In de winter hebben de eenden in de vijver het ook zwaarder.
- Ze eten vooral gras, waterplanten en kleine waterdiertjes.
- Vind jij het ook leuk om ze bij te voeren? Te veel brood is niet goed voor eenden. Je kan ze ook kippenvoer geven, doperwten of mais. Voer nooit meer dan de eenden kunnen eten, het voer moet opgaan waar je bij staat.
- Eenden kun je ook goed helpen als er sneeuw ligt. Veeg de sneeuw een beetje weg zodat de eenden weer bij het gras kunnen.

doen

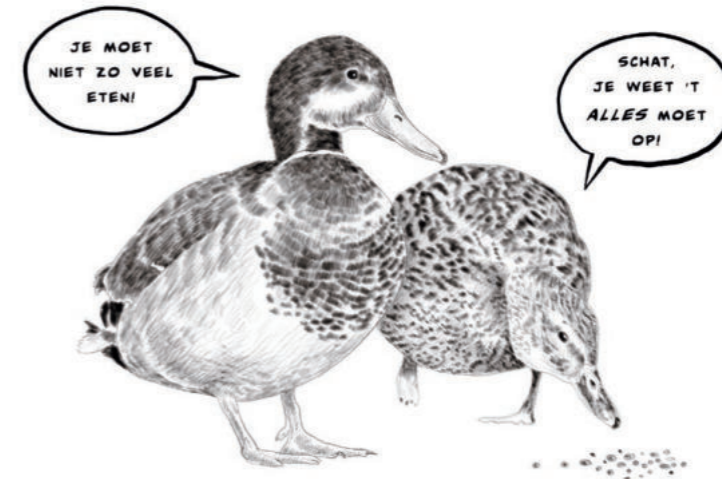
Vogelvoer

Gebruik een lepeltje en smeer de buitenkant van een wc-rolletje in met pindakaas zonder zout.

Rol de met pindakaas ingesmeerde wc-rol in een bakje vogelzaad tot deze helemaal bedekt is.

Haal een stuk touw door het wc-rolletje en knoop de uiteinden aan elkaar.

Hang op in de tuin, dan kunnen de vogels ervan genieten.

Wat doet een Belg als hij een vogel wil vangen?

Hij gooit een kat in de lucht.

Wat zegt een cool vogeltje?

Chillp!

Twee vogeltjes zitten in een kooitje. Zegt de een tegen de andere: 'Ik heb het warm.'

Zegt het andere vogeltje: 'Zal ik de deur even openzetten?'

Mopjes

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerversteken.

Volgens de overlevering lieten zwervers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerversteken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

In Letland kan gezwommen worden vanaf deze pontons in een bekende vorm. Of zijn ze er neergelegd voor vissers? Door de oorlog in Oekraïne is het rustig in de Baltische Staten en is de betekenis van het zwerversteken aan dovemansoren gericht.

Ingestuurd door Karin Koppen

In het leeslicht ... Eline Snoek

Wat lees je?

David Attenborough - *A Life on our Planet*. Die man heeft zóveel gezien en zien veranderen en hij kan goed vertellen, niet alleen in beelden maar ook in tekst. En ik lees ook *De Indië boeken* van Adriaan van Dis: mijn moeder is in Nederlands-Indië geboren, en dat heeft niet alleen een belangrijke plek in haar leven, maar ook in mijn leven. Van Dis is een van de mensen die daar erg mooi over vertelt, de manier waar- op hij met taal omgaat, daar geniet ik echt van.

Ben je een fervent lezer?

Ja, altijd al geweest. Toen ik klein was en alle B-boeken van de buurtbieb uit had, mocht ik gelukkig verder met de C-boeken!

Fictie of non-fictie?

Vooral fictie, Attenborough is echt de uitzondering.

Woonplaats: Den Haag

Leeftijd: 51

Lid sinds ± 2015

Kampeert in Huizen

Tekst Eline Snoek,
foto Margreet Geels

Wat ben je voor lezer?

Zeer divers en veel door elkaar: op weg tussen huis en werk 'lees' ik luisterboeken: simpele romannetjes zodat ik mijn concentratie op de weg kan houden en eigenlijk niks mis. Thuis alleen échte boeken: nu het *Grote Biegel Sprookjesboek*, David Attenborough (bijna uit) en Andrew Vachss (crime fiction). Ik lees zoveel mogelijk in de originele taal: in het Engels, heel af en toe ook in het Nederlands, sporadisch Frans en Duits.

Wat zou je thuislaten om een boek mee te kunnen nemen?

Koffie en schone sokken: mijn merino-sokken spoel ik uit bij een kraan of beekje, de volgende dag zijn ze weer droog en toch ook schoner dan toen ik ze uittrok!

Tent & techniek

Aanleiding

Op onze terreinen worden de overnachtingen geregistreerd in het papieren kampeerregister.

Deze (handmatige) methode heeft een aantal nadelen:

- alle formulieren van alle terreinen, moeten in een spreadsheet worden overgenomen;
- het papieren systeem is erg gevoelig voor onbedoelde fouten;
- het berekenen van de verschuldigde toeristenbelasting is lastig en tijdrovend;
- het uitrekenen van de verschuldigde BTW is lastig en tijdrovend;
- waardoor het tijdig aangifte doen soms in gevaar komt.

Dankzij de inspanningen van een aantal leden is dit proces altijd goed verlopen, maar het kan veel beter, makkelijker en sneller. Naar aanleiding van een oproep van het hoofdbestuur in Buitenspoor 3 van 2021 om mee te denken over het ICT-beleid van de club, is er een werkgroep gevormd die de basis heeft gelegd voor het digitale kampeerregister.

Wat verandert er?

Alle terreinen zullen beschikken over een speciaal apparaat waarmee gescand en gepind kan worden. Hiermee scant de kampmeester de nieuwe ledenpassen, waarop voor elk lid een persoonlijke QR-code is opgenomen - deze code bevat alle inschrijfgegevens die voorheen handmatig werden opgeschreven in het papieren kampeerregister. Het verschuldigde kamp-

Het digitale kampeerregister

geld wordt automatisch berekend en kan meteen gepind worden. Het bedrag hoeft dus niet apart op een pinaapparaat te worden ingetikt.

Een ander voordeel is dat met deze methode er automatisch een nachtre-gister wordt bijgehouden, waardoor het zogenaamde doorschrijven niet meer nodig is. Verder zijn alle aanvullende handelingen, zoals het inschrijven van introdu-cées, het registreren van bezoekers en zelfs de ver-koop van terreinvlaggen, met dit nieuwe apparaat uit te voeren. En omdat via de QR-code direct te zien is of iemand nog lid is, hoeven er niet langer elk jaar nieuwe leden-passen geprodu-ceerd en verspreid te worden.

De weg naar deze oplossing

De werkgroep heeft eerst gewerkt aan een plan van eisen en daarna aan een technisch ontwerp, waarmee aan die eisen is te voldoen. Een kant en klare oplossing bleek niet te bestaan, dus hebben we een softwareontwik-kelaar gevraagd een applicatie op maat te maken. Die is daar nu nog mee bezig, maar we verwachten bin-nenkort een aantal proefacties met leden te kunnen houden. Vanaf het hoofdseizoen willen we een volledig draaiend systeem hebben. Iedereen moet hier mee kunnen werken, de instructie moet niet meer dan 1 A4'tje zijn!

Tekst: Werkgroep Automatisering

Nieuws van de club

Algemene ledenvergadering

De jaarlijkse algemene ledenvergadering (ALV) vindt plaats op 25 maart 2023, in het dorps huis van Austerlitz. Aanvang is om 10.30 uur, vanaf 10 uur is de locatie open. Verwachte eindtijd: 15.00 uur. Toegang op vertoon van lidmaatschapskaart. Er is een lunch, ook vegetarisch. Mocht je speciale dieetwensen hebben, neem dan je eigen lunch mee.

Agenda

1. Opening en welkom
 - Mededelingen en ingekomen stukken
 - Notulen van de algemene ledenvergadering 26 maart 2022
 - Reflectie op de Clubraad 26 november 2022
2. Clubjaar 2021/2022
 - Verslag
 - Financieel jaarverslag en accountantsverslag
 - Verslag financiële commissie
 - Decharge hoofdbestuur
3. Clubjaar 2022/2023
 - Financiële zaken
 - Begroting
 - Vaststelling overnachtingstarieven (indien van toepassing)
 - Vaststelling contributie (indien van toepassing)
4. Behandeling voorstellen
 - Voorstel tot diverse Statuten & Reglementswijzigingen
 - Voorstel tot afschaffen douchemunten
5. Goedkeuring rechtshandelingen hoofdbestuur
 - Goedkeuring voor verkrijgen van registergoederen tot aan ALV 2024
 - Goedkeuring voor vervreemden van registergoederen tot aan ALV 2024
 - Goedkeuring voor huren, pachten, verhuren en in genot geven van registergoederen tot aan ALV 2024
6. Stand van zaken terreinen en lopende projecten (indien van toepassing)
7. (Her)benoemingen
 - Leden van financiële commissie (indien van toepassing)
 - Leden van hoofdbestuur (indien van toepassing)
8. Rondvraag en sluiting

Uitslag enquête

In de zomer is, onder andere in Buitenspoor, een oproep gedaan om mee te denken over de communicatie in de NTKC. Er was een enquête opgesteld. De leden die de enquête hadden ingevuld gaven aan dat zij de nieuwsbrieven en Buitenspoor de meest gewaardeerde communicatiekanalen vonden. De website wordt als informatief ervaren, maar mist soms helderheid. En mag wel wat inspirerender. Het belangrijkste onderwerp in de communicatie is, niet geheel onverwacht, de terreinen.

De complete uitslag en daaruit voortkomende conclusies zijn te lezen op de website.

Lang leve de ledenpas!

Met ingang van 2023 stoppen we met het jaarlijks toesturen van ledenpassen. Er komt een versie die meerdere jaren meekan, omdat alle actuele informatie via de QR-code uitgelezen kan worden. Deze ontwikkeling sluit natuurlijk aan bij de ingebruikname van het digitale kampeerregister (zie artikel op pagina 19).

FICC Jeugdrally met Pasen op Hazerswoude

Tijdens het paasweekend van 6 t/m 10 april 2023 vindt de jaarlijkse FICC Jeugdrally plaats op terrein Het Groene Hart te Hazerswoude.

In het vorige nummer was meer te lezen over de Rally van 1947. Dit jaar wordt het grootse spektakel opnieuw georganiseerd. De Jeugdrallycommissie nodigt iedereen in de leeftijd van 14 tot 30 jaar uit om deel te nemen aan dit evenement. In totaal hopen we zo'n 250-300 mensen te verwelkomen. Het weekend zal onder andere worden gevuld met sportactiviteiten, excursies naar dichtbijgelegen molens, en natuurlijk met van de avond tot de vroege uurtjes bij het kampvuur zittend elkaar sterke verhalen vertellen.

Tijdens de FICC Jeugdrally is Het Groene Hart gereserveerd voor de deelnemers. Dit betekent dat het terrein gesloten is voor alle overige NTKC'ers. Tijdens de opbouw en het afbreken (31 maart t/m 14 april) van het rallykamp moeten kampeersders rekening houden beperkte kampeerplekken. Gelukkig heeft de club nog heel veel andere mooie terreinen!! Samen met de afdeling Hart van Holland zal de Jeugdsectie het terrein gereed maken. Wil je ons helpen met de voorbereiding? Kom dan meewerken tijdens de klusdagen in het weekend van 17-19 februari. Wil je weten hoe je financiële of materiële steun kan bieden, neem dan contact met ons op!

Voor de meest actuele informatie en het inschrijfformulier: youthrally2023.nl
Vragen kan je mailen: youthrally2023@gmail.com.
Twijfel je nog? Houd dan voor meer informatie onze website in de gaten: medio februari is er een onlinepresentatie en vragenmomentje.

Buitenspoordeur

Op Het Essenbos kan niemand meer om Buitenspoor heen: op initiatief van Henri van der Meijs is een deur volledig behangen met recente omslagen van ons blad. Een mooi compliment vooral voor onze fotograaf Vincent Tollenaar.

Gezocht: medewerkers historisch archief

Het NTKC-archief is een bron van informatie en bevat o.a. officiële terreindocumenten, publicaties over kamperen, clubbladen, foto's, films en allerlei curiosa. Voor het beheren van dit archief, dat zich op het clubbureau in Leusden bevindt, zoeken we vrijwilligers. Gemiddeld 6 tot 8 uur per maand houdt het kleine team zich bezig met het op orde brengen van verslagen, brieven en andere documenten. Verder wordt er gepubliceerd over de rijke NTKC-geschiedenis in Buitenspoor en wordt op verzoek van derden archiefonderzoek gedaan. In de toekomst zal ook het recente deel – dat sinds 2017 wordt gedigitaliseerd – een plek krijgen. Heb je belangstelling voor onze kampeergeschiedenis en affiniteit met archiefwerk en wil je ons clubje versterken? Graag een mail naar redactie@ntkc.nl. Dan nemen we zo snel mogelijk contact met je op.

Persoonlijke berichten

Overleden

L.J. Zijp
IJsselstein, 13 mei 2022

Kamiel Spoor
Amsterdam, 19 september 2022

Ans de Vreij-Martin
Geeuwenbrug, 9 oktober 2022

Frank Réz
Veldhoven, 10 oktober 2022

Tijdens de inschrijving aan de grote tafel onder het afdak klatert een vrolijke amicale stem. Ellen van Herwaarden laat de aanwezigen duidelijk weten dat zij Het Essensbos al lang en heel goed kent. Ze komt hier al zestig jaar met de tent – vier jaar geleden voor het laatst. Daarna gooide corona roet in het eten en nu slaapt ze vanwege haar gevorderde leeftijd noodgedwongen in een oude Eriba die haar goede kennis Arthur van Zutphen naar Goeree heeft gesleept. ‘Ik moet daar wel aan wennen hoor, dat ik niet meer op de grond slaap. In een tent ben je veel meer één met het landschap. Je beleeft de natuur intenser als je ‘s nachts naast je, achter het tentdoek, de egeltjes hoort scharrelen’.

Maar ze is blij dat ze op haar negentigste nog een weekje van Het Essensbos kan genieten. Er liggen zoveel goede herinneringen op Goeree. ‘Er is in de loop der jaren veel veranderd hoor’ vertrouwt ze me toe. ‘Dit terrein begon als een wildernis. Het was zestig jaar geleden veel kleiner dan nu. Overal braam en brandnetel en alleen een klein grasveld waar maximaal vijf tenten op pasten. Langs de kant van de akker stond een toilethuisje en er was één kraan waar alleen koud water uit kwam. Niks geen warme douche, ik weet niet beter dan dat je de afwas in je grootste pan deed. Maar we kwamen hier graag. Vaak in het weekend met de fiets vanuit Rotterdam, waar ik toen met mijn gezin woonde. Op zich was dat al een hele onderneming, want Goeree was nog een eiland. Je moest vanuit Helvoetsluis met de veerpont naar Middelharnis en dan kwam je op Goeree in een andere wereld terecht. Het was hier echt nog dorps en het land-

schap heel stil met veel zandwegen. Zodra we de tent hadden staan, ging ik een emmer ‘Slotekantia’ plukken, bloemen die in de berm en langs de slootranden bloeiden. Zo maakte ik het toch een beetje fleurig op dat ruige terrein.’

‘Boodschappen deden we in het dorp, maar voor melk stuurde ik mijn dochter met een pannetje naar een boer die in de wei zat te melken. Eieren kwamen bij terreinbeheerder Grinwis vandaan.

Het was allemaal heel kleinschalig.’ Ellen herinnert zich ook de uitnodigende tekst op het grote reclamebord bij herberg De Halve Maan op weg naar Goedereede: *Wandelaar, moede van het gaan, zet u neder in herberg De Halve Maan.* ‘Het was in die tijd een oud gebouw maar we gingen er altijd iets drinken.’

In 1975 verhuisde Ellen naar Zutphen en kwam alleen nog af en toe naar Het Essensbos. ‘Ik heb het langzaam zien veranderen in het prachtige terrein met modern sanitair dat het nu is. Natuurlijk is dat een goede zaak, maar vanuit nostalgie heb ik inder tijd ‘tegen’ gestemd toen werd voorgesteld om op alle NTKC-terreinen warme douches aan te leggen. Gelukkig waren de meeste stemmers ‘voor’ want anders had ik nu op mijn ouwe dag onder een kouwe straal gestaan.’

Tekst Aletta de Ruiter, foto's Aletta de Ruiter en Frederik Hoogerhoud

(de lange versie van dit verhaal vind je op de website)

Verkassen

De pagina ‘verkassen’ in Buitenspoor is er voor foto's, tekeningen, anekdotes, avonturen, bespiegelingen en andere gedachten en ideeën van NTKC-ers. Allemaal vanuit het thema ‘hoe beleeft ik de NTKC?’. Elke keer iets anders, elke keer een ander perspectief. Stuur je bijdrage naar redactie@ntkc.nl.

Kijk op kipcaravans.nl en bezoek de Kip Store

WhatsApp YouTube Facebook Twitter Instagram
Vind Bas Buitensport ook online!

Wees welkom voor inspiratie en advies in onze gezellige outdoorwinkel in Wageningen!

BasBuitensport
Bevrijdingsstraat 11, Wageningen. Tel: 0317-426511, www.basbuitensport.nl

NTKC

Niets dan natuur!

- Van en voor leden
- Het hele jaar kampeerplezier
- Kamperen op eigen terreinen

kampeerclub.nl

 Weemoed naar het oude Essensbos

NTKC-terreinen

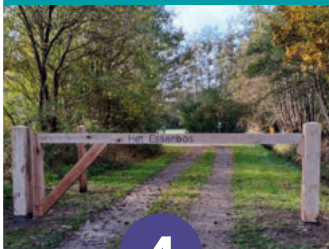
- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Herteweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem

Gastvrije terreinen:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

Gastvrije leden:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije leden (inloggen als lid)

Het Essenbos, Ouddorp

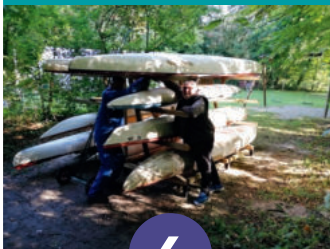
In november 2022 is een prachtige eikenhouten poort geïnstalleerd.

4

De Haan, Den Haag

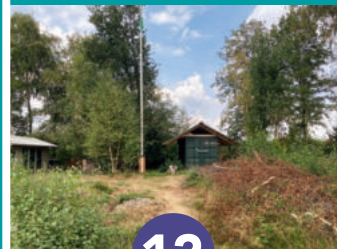
Onlangs is een nieuw opslagrek voor de kano's in gebruik genomen.

6

Masterveld, Winterswijk

Ook hier heeft de materiaalcontainer een meer 'huiselijk' aanzien gekregen.

12

